



Nro. 40

A' FELS. AUSTR. CSÁSZÁR, ES AP. KIRÁLY,
KEGYELMES ENGEDELMEBŐL.

Indúlt Bétsből, Kedden November 15-dik napján,
1808-ik esztendőben.

B é c s .

Méltóságos Gróf Széki Teleki Mihály Ur ő Nagyságát, N. Maros-Szék nagy érdemű fő Király Biráját, hofzfas és hasznos szolgálatjával való kegyelmes megelégedésének jeléül, Cs. K. Kamerariusi rangal taksafizetés nélkül megtisztelni, kegyelmesen méltogatott Felséges Urünk.

Magyar Ország.

P o s o n .

Már két izben is jelentettük a' Két Magyar Hazának, hogy az utolsó Posonyi Ország! Gyűllése e' folyó Sz. András havának 5. dik napján ditsósége.

R f

sen el végyödött. Minémü tzeremoniával lön annak vége, rövideden előbezzélyük. Az Eö Felsege kegyelmes meg határozásához képest, az említett napon, dél előtt 10 órakor, a' jelenvolt Ország Karijai és Rendjei a' Primas Palotájába olly véggei gyüllöttek fel, hogy az Ország Gyüllésben hozatott és sanctionáltatott tzikkelyéket Eö Fels. kegyelmes kezéből által vegyék 's egyfzersmind azon Gyüllést bé rekeffzék. — Néhány szempillantat múlva oda való gyüllések után Eö Cs. K. Felsege, maga előtt botsátván Nádorispány Eö Cs. K. és Primas Eö Fö Herczegségeket, az Apostoli kerefztet hordó Püspököt, a' Kir. Fö Lovázmestert a' ki vontkardal, és a' több zászlós Bárokat, a' Primatialis Palotának nagy szalajába bé ment, és az abban kéfzített három gradits magafságú tronusba bé ült, mellynek jobb oldala mellett a' Kir. Fö lovázmester ki vont kardal, bal oldala mellett az ezüst kerefztet vivő Püspök, hátul két felől a' fő Udvarnok mester, a' Kir. testörző Nemes Magy. Seregnék Kapitánya, a' Kir. tronus előtt pedig Mogyorókereki Gr. Erdödy József Kir. Udvari Magy. Cancellarius Eö Excel. lentziája állottak. Ez az utolsó egy igen ékes, és egyfzersmind gyökeres Magyar Oratióval kezdette el az audientziát, mellyre Eö Felsege igen hathatos, és a' leg kegyelmesebb kifejezésekkel tellyes választ adván, Nádorispány Eö Cs. K. Fö Herczegségének a' ízokás és törvény szerént meg erőfistett tzikkelyeket által adta. Ezt a' jelenvóit Mag. násoknak és Rendeknek háromszori örvendetes Vivat kiáltások követte. — Az ó Cs. K. Felsege kegyelmes beszédjére az Ország Karijai és Rendjei nevekben, Primas Eö Fö Herczegsége felelve,

Eö Cs. K. Felségének azt a nagy kegyelmességét, mellyet az egész Ország Gyűlése által mutatni méltóztatott, illendőképén meg halálta, 's öket az Eö Felsége további Atyai Szeretetébe ajánlotta, melly után kéz tsokolásra botsáttatván a' Karok és Rendek, Eö Felsége azon Palotának belső részébe bé ment.

Kevés szempillantatok múlva, azután a' Fels. Császárné és Királyné is fő Udvari Mesternéjétől és udvari Dámaitól kísértetvén a' Rendeknek és Karoknak igen örvendő kiáltások közt azon szálába bé menvén a' Kir. Szék eleibe ült, és minékutánna Primás Eö Kir. Fő Herczagsége a' jelenvölt Karoknak és Rendeknek képekben Eö Felségét igen tsinos deák oratióval meg tisztelte volna, Eö Felsége is egy rövid, de ökes és kegyelmes kifejezésekkel tellyes belszédett tartott előttök, és a' Nemes Magyar Nemzetnek eránta mutatott szives hajlandóságokat megbetsülhetetlen kegyelmességgel vévén, magát további Szeretetekbe ajánlotta, és fő Udvari Mesternéjétől 's dámaitól kísértetvén a' palota belső részébe ment.

E' meg lévén Császár Eö Felsége azoknak, a' kiket a' Sz. István Apost. Király Rendjébe fel venni méltóztatott, annak tziméret ki ösztani méltóztatott, 's belső szobájába ment. Eö Cs. K. és Kir. Fő Herczagségek pedig a' Nádor Ispány és a' Primás a' Magnásokkal és Statusokkal egyetemben az Ország házába viffza menvén, ott a' sanctionaltatott törvényeket előttök elolvastatták, és mind ketten szép oratiót mondván a' jelenvölt Karokat és Rendeket az Eö Csász. Kir. Felsége kegyelmességéről bizonyosfokká tették, és ezen el végződött Ország

Gyűlésben mutatott hazafiuságokat, és Királyi szék, 's Consitutio fenn tartására mutatott kézfiségeket meg köszönték, mellyre Personalis Eö Nagysága a' Karoknak és Rendeknek képekben igen szép és gyö-keres oratioval felelt, és Eö Cs. Kir. és Kir. Fő Herczagségnek azon kegyefségeket, és gondoskodá-
sokat, a' mellyeket azon Ország Gyűlése alatt a' Magy. Nemzettel közleni méltoztattak, illendő alázat-
sággal meg köszönte, 's további állandó kegyes-
ségekbe ajánlotta.

A' későbbi tudósítások szerént még a' követ-
kezendők is azok közzé tartoznak, a' kiket Eö Cs.
Kir. Felsége az utolsó Ország Gyűlésének vége felé
vagy fellyebb való hivatalokra emelni, vagy valá-
melly Rend tizerével meg tisztelni méltoztatott;
ugymint

Vólt Personalis Méltos. Atzél István Ur
Eö Nagyságát nemcsak Status és Conferentzialis Con-
siliariusá, hanem egyfzersmind belső Status Taná-
tsosá; nagy méltóságú Grafsalkovics Antal
Eö-Herczagségét Csongrád Vármegyei Fő Ispánná,
Nagy méltóságú Gr. Haller József Kir. Fő Lovász
mester, Cs. K. titkos Státus Tanátsos, Maramaros
Vármegyei Fő Ispány Eö Excellentiáját és Petro-
vich József Kir. Consiliarius Urat a' Septemviralis
Táblának Afesorsoraivá; Horváth Országgi Vice-Bán
Lukawfzky Donát Urat a' Sz. István A. Király
Rendjének kis keresztes tagjává; Horváth Országgi
Itilő Mester Kufsévics József, és Vafs Várme-
gyei első All-Ispán Vajda Antal, Majthényi
Károly Urakat Kir. Tanátsosokká; végtére Buda
Városának fő biráját Kalmárfy Ignác Urat a'

Leopold Rendjének kis kereftes tagjává tenni méltoztatott Fels. Urunk és Királyunk.

Itt következnek továbbá azon Felséges Bészédek, a' mellyek a' közelébbi Ország gyűlés bérekefztetésének, 's ezen Gyűlési Tzikkelyek megerősítettéseknek alkalmatofságával, tartódtak.

A' Felséges Urunk által a' Rendekhez intézte-tett Beszéd: —“

„Szivemből szeretett Magyarok!

„Véghez vittetek mindent, a' mi ősi tulajdonságaitokhoz, és Királyotok eránt való hűségetekhez méltó, 's betsületekkel megegyező. Szemlélni fogja egész Európa, hogy a' ti Királyotok olly igen égygyet ért véltetek, hogy sem előtte sem előttetek ne légyen kedvesebb dolog annál, mint régi Constitutionkat minden erönk által utólsó tsepp verünkig védelmezni. Öszszetsatóltatva voltunk, öszszetsatóltatva vagyunk, és öszszetsatóltatva fogunk maradni, mind addig, míg a' halál által egymástól el nem válfasztatunk. Ez a' ti Királyotoknak és Atyátoknak gondolkodása, a' ki benneteket, mint gyermekeit nyájasan szeret, 's örökké szeretni fog.“

Primás ő Királyi Fő Hertzegségének Felséges Urunkhoz intézett Beszéde: —“

„Császári és Királyi Apostoli Felség igen Kegyelmes Urunk!

„Ha, a' mit senki kétttségbe nem hoz, hogy a' Királyoknak kintseket, védelmeket, és boldogságokat, az ő alattvalóiknak szívek teszik: nintsen 's nem könnyen lehet az Uralkodók között, a' ki ezekkel Felségednél inkább ditsekedhesék; minthogy Szentséges Felséged a' Magyarok szívét, egészzen Felségednek, ajánlatva birja; de leg igazabb és leg

nagyobb jussal, minthogy olyan kegyességgel és le-
bótsátkozó nyájasággal járt közöttünk, hogy nem
Királynak és nem Uruknak, hanem közzülünk egy-
nek lenni láttattatna, 's hogy valamelly idegentől
fzempléltetvén, tsak a' tiszteltetésből esmértetődhe-
tett volna meg Felséged: olly nagy bizodalmat hely-
heztetvén bennünk, hogy gondoskodásunkra bízna
mindeneket, a' mik a' Thronusnak és Hazának ba-
torságokra és méltóságokra tartoznak. Ez olly nagy
bizodalomra és fzeretetre indított bennünket, hogy,
a' minek még példája nem történt, arra határoztuk
magunkat, hogy mindenek felett a' Nemesség fogien
fegyvert és gyakoroltafsék fegyverben, olly véggel,
hogy a' mi igen jó Királyunk ő Szentséges Felségét
és Hazánkat fenyegető minden ellenségnek vízfza-
verésére, elő repüljön; melly is hogy annál nagyobb
számmal eshésék, azt végeztük, hogy azok közöt-
tünk, kiket küldömben a' szegenység othon tartózta-
tott volna, a' gazdagabbaknak segedelmek által se-
gittesének az ő véllünk közönséges kívánságoknak
telyesíthetésére. A' Haza Constitutziója mások fe-
lett való jusokat adván nekünk, 's az ezen Consti-
tutzió eránt való fzeretet mintégy vér fzerént ben-
nünk születtet örökség lévén, mi ezért és ezt meg-
tartó Királyunkért, kinek Szentséges Felségét öröm-
mel tiszteljük, mindent elajánlani készek vagyunk.
Kívánságainkat a' Szentséges Felséged lábai eleibe
letévén, esedezünk, hogy rajtunk a' Constitutzió
fzerént kegyelmesen orfzágolni, és az Orfzág' ere-
jét, hogy a' Felséged védelmezésére annál hatható-
sabb lehessen, nevelni méltoztatsék. Mi imátkozni
fogunk a' halhatatlan Istennek, hogy a' leg jobb Ki-
rályt nekünk mennél tovább tartsa-meg.

„Mi, Kegyelmes Urunk, egyéb eránt nem tsak gazdagságainkat és javainkat, hanem életünket és verünköt is oda adni készek vagyunk a' Felséged boldogs ga ert. Legyen Felséged a' mi leg kegyelmesebb Atyánk; mi a' Felséged leg engedelmesebb fiaifesz nk: 's engedje atyai kegyelms ge szerént Felséged, hogy jobb kezét tsokolhassuk.“

(A' többek következnek.)

Orosz Birodalom.

A' P etersburgi Cs. Udvari  js g levelekben a' Finnlandiaban történt tsataz sokr l hosszas tudósítás találtatik, m llynek rövid foglalatja a' k vetez kb l áll: Septemb. 1-s  napján a' Gen ral K a m e n s k y vezérlése alatt lévő Orosz seregek minden  ldalr l W a s a városa ellen marsiroztak, és egész O r o w a i s i g  zt k a' Svokusokat, W a s a v ros t pedig minden ellentállás nélkül el foglalták, a' hol sok eles ges magazinumokat, 60 k z embert és hat tisztet találtak betegen, el nem vihetv n  ket magokkal a' Svokusok. — Septemb. 2-ik napján, reggel az Orowais mellett v lt Svokusok tanyáját is megtámadta az Orosz avantgarda, avagy előre ment sereg, a' velek való vakmerő vereked s egész nap tartott, Feldmarsal Klingsporr, a' ki a' maga f  erejével Ny-Carlebi mellett a' Bothniai tenger kebelének partján állott, sz ntelen frifsebb frifsebb segit  seregeket küldvén ellenek. A' Svokusoknak tany jokat ingoványos helyek, meredek k fzikli k, s ntzok, b  vágott erdők, 's több e' f l k fedezt k. A' Sv czi i Király érdem pénzeket igirt katonáinak felt zesit sekre 's hármas portio  gettbort o zta.

tott ki köztök, de ha szinte a kétségben esésig védelmezték is magokat, mindazáltal még is győzedelmet vettek rajtuk a vitéz és bátor Orosz katonák minden pontokon, és setét éjelig üzték őket. Az Orowais mellett esett verekedés, reggeli 7 órakor kezdődött, és éjfél előtt 11 órakor végződött. Az Oroszok közül 700 ember esett sebbe, 400 holt meg. A Svékusok sokkal többet vesztek, 's 2000-nél több holt meg és esett sebbe közülök. Az utolsóbbak közt voltak Generál Vegesak, Adlerkreutz, és számos Stabalis 's alsobb rangú tisztek.

Septemb. 4-ikén Ny-Carlebit a győzedelmek el foglalták. — Septemb. 6-ikán Herczeg Bagration az ellenséget, a ki azonközben újabb segítséget kapott Loculax mellett meg támadtatta, a melly verekedés reggeli öt órától fogva dél után két óráig tartott, mellynek végződésével a Svékusok magokat vissza vonták. — Ezen a napon a hadakozó tsajkák is meg ütköztek, a melly alkalmatossággal a Svékus 50 hajók közül hét el süllyesztetett. — Az Oroszok közül 100 ember holt meg és esett sebbe, 's néhány hadakozó hajók meg is károsítottak — Septemb. 7-ikén Jakobstadt, 10-ikén egy rövid tsatazás után Gamle-Carleby is el foglaltattak a győzedelmes Orosz seregektől.

Ilyen képpen 10 napok alatt az egész Wasai helytartóság az Oroszok hatalmába esett, és a Kling-sporr Feldmarsal armádiája, melly a fegyvert fogott parasztokon kívül 16000 emberből állott, 9000-r esett alább, — Mivel az Orosz Csász. Armádának hal szárnya már most igen mélyen bé ment Finnlandiának északi részébe, kéntelenek voltak a

Svékusok győzhetetleneknek tartott posztyaikat el hagyni, attól tartván, hogy környülvétnék a' győzedelmesek által, és a' mint a' 18-ik Septemberi tudósítások tartják, Dolgorukow és Tutschkoj Generálisok nagy előmeneteleket tettek azon tartományban.

Frantzia Birodalom.

Folytatása a' Törvényhozó Gyűlésbéli solennitásoknak: —

Befzédének végzése után visszfa tért előbbeni pompával a' Császár a' Thüillériába (a' Császári palotába) a' Törvényhozó Gyűlés pedig meghatározta, hogy egy Deputatzió által Megköszönő Irást küldjön a' Császárhoz. A' kineveztetett Deputatzió Oktob. 28-án jelent meg ezen Irással a' Célhronus előtt, a' melly mellett két felől, a' Princzek, az Udvari fő személyek, Ministerek, Sénátorok, 's a' Státustanátsosok állottak. Az Irást Gróf Fontanes, a' Törvényhozó Gyűlés' Elölülője olvasta-el.

Ezen Megköszönő Irásnak most tsak a' következő bérekefztő nevezetes kifejezéseit tesszük ide: —

„A' Felséged' szavai között (a' mellyeket t. i. a' Törvényhozó Tanátshoz intézett) ez a' kifejezés is előfordult, áldozatok; és mi el merjük mondani, hogy' ez a' kifejezés teszi fel a' koronát Felségednek minden eddig való győzedelmeire. A' nemzet ugyan nem kíván, valamint Felséged sem, semmi a' féle áldozat-tételt, a' melly egygyiknek vagy a' másiknak megbántatására szolgálhatna; hanem egyéb eránt már még tsak ez az egy eszköz vala a' Felséged nagyságának feljebb való emeltethetésére hátra,

t. i. ezen nagysággal való élésnek mérséklése. Felséged előbb a' mindent megfélemlítő hatalomnak Scenáját mutatván meg előttünk, fenntartott magának egy más rendkívül való Scenát, t. i. az önnön magát megfélemlítő erőnek Scenáját. Igaz ugyan az, hogy egy ellenséges nép úgy vélekedik, hogy a' F. ged ditsősége nek ezen utolsó szempillantatját még egy ideig késleltetni fogja. Ez a' nép, a' hasonlós és egyenetlenkedés által hivattatván, kilépett a' száraz földre. Felséged már fegyverhez kapott, hogy ezen néppel szembe szálljon; Felséged ismét ide hagyja Frantzia országot, a' melly illy sok esztendő k alatt illy kevés napokig szemlélhette Felségedet. Felséged elúszik, és nem tudom mitsoda félelem az, a' melly, a' szeretet által gerjesztődvén 's a' reménség által mérsékeltetvén, minnyájunknak gondolatját elfoglalta. Pedig tudjuk azt, hogy Felségedet mindenütt, szerentse és győzedelem kísérik. Ohajtással és kívánsággal fog a' haza Felségednek utánna nézni, azon vitéz fiai nak oltalmakba ajánlván Felségedet, kikből a' Felséged Legiói állanak. A' haza ohajtásai meg fognak halgattatni; a' Felséged' katonái kardjaikra esküsznek, hogy egy illy drága, illy ditsőséges Főt, meg fognak őrizni. Császár! az a' kéz, a' melly Felségedet tsudárol tsudára, az emberi nagyság' fő poltzára vezérelte, nem fogja sem Frantzia országot sem Európát elhagyni, kiknek mind kettőjöknek még sokáig szükségek van Felségedre. "

A' Császár illyen beszédet intézett a' Thronusból a' Deputatzióhoz: — "

„Iraim, Elölülő és a' Törvényhozó Gyűlés Deputatusai! A' kötelelség és hajlandóság ösztönöz-

nek, hogy katonáimmal a' veszedelmekből ofztozzak. Én és az én katonáim, költsönösen szükségesek vagyunk egymásnak. A' fő városba való visszafatéréssem hamar fog történni. Semmi nehézséggel nem gondolok, tsak a' Frantzia Birodalom' ditsőséget és nagyságát nevelje. Azon félelmeskedésben, melyet erántam kinyilatkoztattatok, a' hozzám viseltető szízetetet szemlélvén, köszönöm azt néktek."

Azon pénzekre, mellyek az 1809-dik esztendőn Jaunarius' 1. ső napján kezdve verettetni fognak, ezen szók helyett, Frantzia Respublika, ennekutánna ezeket teszik: Frantzia Birodalom.

Napoleon Császár Oktober 29-kén, déiben, minekutánna elébb néhány betegházakat megnézegetett volna, Párisból Bayonne felé útnak indúlt. A' Császárne Rambuilletig kísérte el.

Calais, Oktober 23-kán. Azon Frantzia és Orosz Kurirok, a' kik Erfurtból a' két Császároktól az Anglus Királyhoz küldettettek, és Boulognéből ezen hónap 20-kán Angliába által indúltak, ma ide vissza érkezének. Angliába Dealnál szállván ki, onnan haladek nélkül Londonba siettek el, a' hol 22-dikben estvig maradtak. Kétségekívül jól fogadtattak ott, minthogy igen meglegedve láttatnak lenni útjokkal.

„Most (ezeket olvassuk a' Hollandiából Nov. 1. ső napján indult levelekben) mindenek annak a' lépésnek következesit várják nállunk leg nagyobb figyelmeteséggel, mellyet a' két Császárok Erfurtból, a' Londoni Udvarnál, a' közönséges békeféségre nézve, egymásmegértése végett tettek. Hogy jó következesé lehessen mindenek ohajtják. Hogy legyen is valami reménség hozzá, a' mutatja, hogy a' do-

lognak híre az Antwerpii, Ostendei, és egyéb kikötőhelyekben örvendetes érzékenységet gerjesztett, az idegen világbéli áruportékák betsit lejjebb szállította, 's a' Státus kötelező papirosainak betseket feljebb vitte.

Spanyol Ország.

Az újabb levelek 20 ezerre teszik azt a' Spanyol sereget, a' mellyel Marquis de la Romana a' Dániai szigeteket oda hagyván, és azokhoz Angliából is az addig ott tartatott Spanyol hadi foglyokat hozzajok tsatolván, St. Anderhez kiszállott, 's magát azután a' Gen. Blake seregével egygyesítvén, Bilbao ellen, melly ekkor ismét a' Frantziák kezében volt, előnyomult. A' Frantzia Generális, Merlin a' ki ekkor Bilbaót bírta, látván a' Marquis de la Romana számos seregének közelgetését, a' vezérlése alatt lévő 3 vagy 4 ezer emberekből álló őrző sereggel, az eleibe adattatva volt rendelés férent Bilbaót oda hagyta, Durango mellé jöven visszafra, hogy a' segítségére siető Gen. Verdier' seregit oda várja bé, a' ki Vittorja felől nyomult ezzel arra fele. —

Innen azolta semmi nevezetes újabb történetekről való tudósítások nem érkeztek. Az Insurgensek azolta Bilbaóban megmaradtak; magokat abban mind inkább inkább megerősíteni iparkodtak: a' Frantzia seregek is ellenben Durango mellett naponként számosodtak, és ahoz készültek, hogy mihelelyest elegendő számmal lesznek, Bilbaóhoz ismét előnyomuljanak, 's abból az Insurgenseket ismét kikergefsék. — A' Marquis de la Romanával Spanyol

országba kifzallott seregekben Anglus katonaság is feles számmal találtatik.

A' Corunnai kikötőhelynél 40 ezer gyalog és 9 ezer lovas Anglus katonaságnak kézfizettek szállásokat. A' Portugalliában lévő egész Anglus armada, némely várak őrzésire maradott kitsiny tsopor-tokat kivéven, Spanyol Ország felé nyomúl sietve. Azt az Anglus fegyveres népet, a' melynek Oktober' végéig a' Spanyolok segitrségire ki kellett szállani, 110 ezer emberre tették. A' fő vezére Gen. Sir Moore.

Az Anglus levelek fzerént Sept. 8.kán Medinától nem meszfze Discordiánál kemény verekedés történt az egygyesült Spanyol 's Anglus, és Frantzia seregek között, az utolsóknak vesztésekkel.

A' mi kezünkön forgó közönséges levelek közül a' leg hitelesebb, meghatározott módon ellene mond annak, a' mit más néhány közönséges levelek néhány napoktól fogva erőfsítettek, t. i. hogy a' Majorka szigetén lévő Spanyol Vezér nem telyesítette volna Generális Marquis Palaciónak kívánságát, abban, hogy a' nevezett szigeten lévő Spanyol katonaságot a' Kataloniai Insurgens seregnek segitrségire küldje. Sőt bizonyos dolog az, hogy mind ezek a' Baleares nevezett alatt esmérates szigetek nagy részt vettek és vesznek még most is a' Spanyol Revolutzióból.

A' Londoni levelekben nevezetes leirása jött ki egy már régitske, hanem még más levelekben ki nem hirdettetett tárgynak, a' melly nem kevés világofságot ad ezen Spanyol Revolutzió minémüségének. A' dolog ez: —

„Augustus 4.kén azon fogadását telyesítette

Generális Castanhjos, a melyyet a' Generális Dúpont seregével való megütközés előtt tett volt Grenada városában, t. i. hogy ezen város Patronusának szent Ferdinandusnak emlékezetére foguá a' maga győzedelmének jeleit szentelni. (Ez a' szent Ferdinandus vette volt vízfzfa Cordubát, Seviliát, és Murciaiát a' Maurusoktól). A' szent solennitások nagy pompával mentek véghez. Generális Castanhjos, 's Titoknekjai és Testörzöi által kísértetvén, kezében kivont kardot tartva lépett bé a' templomba; — a' melynek szemlélésére így kiált-fel a' tudósító: — „Ha megengedődhetik az, hogy a' templomokban valaha a' rontás és veszekedés emlékeztető jelei letétetődhesenek: valósággal sokkal inkább megengedődhető dolog ez egy olyan alkalmatósággal, a' milyen ez a' mostani, midőn t. i. a' győzedelmi jelek attól az istentelen ellenségtől vétetődtek-ei, a' ki az Ur' Háznak elvefztésére megesküdt. —

„A' templomból abba a' Királyi kapornába ment-bé a' Proczezsio, a' hol annak a' maga győzedelmeire nézve ditsőséges emlékeztető Ferdinandus Catholicusnak teste fedeletlen koporsóban ezen solennitásra ki vala tétettette, a' ki a' Maurusoknak ezen utolsó menedékhelyeket Ximenés által elfoglaltatta. Castanhjos itt az ő homlokát ékesítő borostyán koszorut levévén, 's azt áldozatul ajánlván, a' tsatában nyért Frantzia Sásokat ugyan ezen kapornába bététette“

Ugyantsak a' Londoni levelekben fordulnak még a' következő jegyzések is elő — “

„Különös es a' Spanyol Insurgenseket rendkívül feltűzelő történet volt az, hogy a' Dúpont, Vedei, és Gobert seregeik éppen azon a' napon

kényszerítették a kapitulálásra, a melyen valaha a Maurusok megverettetése által az Arabsok járma a Tolosai térségeken örökre öfízetörettetett. — „Saragofsát két kónapokig ostromolták a Frantziák; 40 vérsben-ütöttek réá; Augustus 4. kén vegezetre, minekutánna egy batteriát rárohanás által megvettek volna, akkor estve a városba is bérontottak, hanem a Saragofsai lakosok magokat a város második részében elsántzolván, az alatt Valenciából segedelmet kaptak, és a Frantzia vezért Lefehvre Generálist abból nagy vesztéssel kiverték. — „A Kasztíliai Fő Tanáts megkereste vala ugyan a Frantziáknak Madridból való eltávozások után Palafox Generálist, hogy lenne rajta, hogy ezen Fő Tanáts a maga eddig való tekintetében tartódna meg; hanem ugyan ezen Tanátsnak a képpen válafozt Palafox, hogy mivel annak néhány tagjai magokat a Frantziákhoz tsapták, s vélek egygyütt még Saragofsa előtt is megjelentek volna, tehát ő jobbnak tartaná, hogy Madridban álljon fel egy Fő és Közönséges Junta.

A Madridi közönséges levelek azt beszélik, hogy a Kasztíliai Fő Tanáts, a hadi Tanáts és az Inquisitio Jósef Napoleon Királynak hiveségire még Madridban lételekor sem akartak meg esküdni; hogy a Kasztíliai Fő Tanáts Augustus 11. ik napján egy olly végzést hozott és tétetett közönségesé, mellyben IV. Károly Ex. Királynak Spanyol Országáról való lemondását, és az Infansoknak ősi jussaiktól való elállásokat, és mind azt, a mit a Bayonnei Junta végzett és elfogadott, kényszerítésből valónak, következésképen semmire kellőnek lenni

mondotta. Hasonló indító okokból tették le viselt hivataljaikat a' külső dolgokra ügyelő Status Titoknok Cevallos, Hertzeg Castelfranco (a' kik most már a' Centralis Juntának tagjaiva lettek) Hertzeg Infantado és többen, a' kik a' Bayonnei gyűlésben jelenvóltanak, hogy IV. Ferdinand Sziciliai Királynak második szülött fia Leopold, a' kinek mint vér szerént való atyafinak, a' Spanyol Kir. Familia után a' Spanyol Országai Koronához leg nagyobb jussa van, egy Anglus fregáton Kadikszba ment, az ő úti társa pedig Hertzeg Askoli egyenesen Londonba evezett-el, 's hogy sok Frantzia gondolkozásu fő emberek az Insurgensektől kegyetlenül meg ölettek s. a. t.

Elegyes Jegyzések.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Bayonnéből Oktober 23-kán irták, hogy nem tudják mitsoda kútfőből olyan hír támadott volna, hogy az Anglusok kötésre léptek volna a' Marokkói Császárral, melly szerént ez arra kötelezte volna magát, hogy eleséget és fegyveres sereget fog az ő segittségre Spanyol országba küldeni. — Erre azt jegyzi-meg a' Bayonnei tudósító, hogy az Anglusok nem vállogatósok a' segedelemnek elfogadásában.

A' November 2-kán Párisból indult levelek szerént, megérkezett oda az Anglus Országlovásoknak az Orosz és Frantzia Császárok békefészes ajánlásokra tett válasza. Hofszú és környüállásos, mint mondják, hanem nem tudják mit foglal magában.